

logsskibe ikke have fundet deres Anker igjen, naar de have mistet dem; jeg har ikke hørt et eneste Exempel paa, at det er lykkedes dem, uagtet det vel er muligt, at saadanne Exempler gives. Skipperne trænge altfaa til Fiskernes Assistance, de kunne paa ingen mulig Maade undvære den. Et Dr. logsskib kan selv løfte sit Anker op af Grundten, naar det først veed, hvor det ligger, en Koffardmand derimod vanskeligt. Men Hovedsagen, det, der fordrer det største og mest sammelige Arbejde, er at finde Ankeret. Tidligere vare de 3 Dage meget til Hinder, idet jo Forholdet efter Reskriptet, der under alle Omstændigheder betragtedes som anvendeligt, stod saaledes, at i de 3 Dage havde Fiskerne ikke Ret til at forlange det Allermindste, naar de fandt Ankeret og bragte det til Skipperne, og det havde til Følge, at Skipperne ikke fik deres Anker, idet Fiskerne lode dem ligge, uden at gjøre sig Umage for at faae dem op, før end de 3 Dage vare forbi. Naar Fiskerne nu, som her er foreslaaet, dels faae en bestemt Bjergeløn af Halvdelen af Ankerets Verdi, og dels faae denne Bjergeløn uden Hensyn til, om de bringe Skipperne det tabte Anker før eller efter de 3 Dages Forløb, er det Fiskernes Fordel at bringe Ankeret til Skipperen, de faae det ikke saa godt betalt af dem, der give sig af med at kjoøbe Ankeret, der er af saadanne kun i Helsingør en eneste Mand — som ved at bringe Skipperen det, naar de faae den halve Verdi i Bjergeløn, saaledes som her er foreslaaet. Jeg tror, naar man vil se hen til Sagens internationale Side, da den jo er sat i Bevægelse fra Ulandet, at den endelig, som her vil blive truffen, vil være tilfredsstillende til alle Sider, idet det, der er klaget over, er, at Skipperne ikke faae deres Anker, uagtet Fiskerne vel ere i Stand til at finde dem og bringe Skipperne dem. Lovreglerne blive nu saaledes ordnede, at der bliver en meget større og stærkere Opfordring for Fiskerne til at bringe Skipperne Ankerne, idet det ligesom bliver Fiskernes Fordel at gjøre det saa hurtigt som mulig. — Jeg vil altfaa for mit Vedkommende stemme for de fremkomne Vndringsforslag og skal anbefale det høie Thing at gjøre det Samme.

Formanden (Krabbe): I Anledning af en enkelt Utring af den ærede Taler (Leth) angaaende Paragrafnumrene, unblader jeg ikke at bemærke, at efter fast Forretningsædvane her i Thinget blive Numrene over Paragraferne rettede under Udfærdigelsen efter Afstemningen, uden at særlig Afstemning eller Vndringsforslag derom ere nødvendige. Det Samme er derimod ikke Tilfældet med Tallene paa Paragrafcitaterne i Lovten; men saadanne foreligge ikke her.

Da Ingen derefter begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Efter at Formanden havde bemærket, at han med Hensyn til de foreliggende Vndringsforslag vilde efter Forhandlingens Gang indskrænke sig til at betegne Vndringsforslagene og spørge, om Nogen begjærer Afstemning — bleve:

Vndringsforslagene af Klein, Ravn, Bagger, Egen, Steffensen, Moberg, Rjør, P. Nielsen, Scharling, Lvermoes, Hall, N. P. Jensen, Hviid, Brix og Dam:

Til § 2.

1) I 2den Linie indskydes imellem „skal“ og „senest“ følgende: „under en Bøde til Politifaksen fra 5 til 20 Kroner“.

2) I 2den Linie forandres Ordene: „nærmeste Politimester“ til: „Stedets Politimester, der, for saa vidt han ikke er Politimester i den nærmeste Søstad, snarest mulig meddeler denne Underretning om den skete Anmeldelse“.

3) I 2den Linie sættes „foran“ „hvorefter“, og Resten af Paragrafen affattes saaledes: „Saafrømt Eieren ikke inden 3 Uger efter at have mistet Ankeret anmelder dette sit Tab for sidstnævnte Politimester og inden en passende af denne fastsat Frist betaler Funderen i Bjergeløn Halvdelen af Ankerets Verdi, tilfalder dette den, der har opffikket det, som Eiendom“.

Til § 3.

4) I 5te Linie efter „2 Maaned“ indskydes: „at regne fra den sidste Bekjendtgjørelses Dato“.

5) Efter § 3 indskydes en ny Paragraf saalydende:

„Hvis Nogen ved at borttage, ødelægge eller understikke den Bøte, hvormed et Anker maatte være forsynet, giver det Udseende af, at Ankeret har været blindt, bliver han, for saa vidt ingen strengere Straffebestemmelse maatte være anvendelig, at anse med Fængsel, hvorhos han fortaber ethvert Krav paa at beholde Ankeret eller paa Bjergeløn, hvis han har opffikket det.“

Til § 5.

6) I 2den Linie efter „Bøte“ indskydes: „der paa en kjendelig Maade betegner, af hvem det er fundet“.

Til § 6.

7) Begyndelsen af § 6 affattes saaledes: „Alle ældre Bestemmelser angaaende Opffikning af Anker, som findes i Jarvande omkring de danske Ryster, navnlig Plakat af 14de November 1828,“ o. s. v.

vedtagne uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C)

vedtoges enstemmig med 61 Stemmer.